

УРЯД ЗАПЕРЕЧУЄ ТВЕРДЖЕННЯ ПРО НОВУ ЗАГРОЗУ З КУБІ

МЕКНАМАРА ВІДБІВ ПРЕСОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ; МЕК КОН ЗІЗНАВАВ В СЕНАТСЬКІЙ ПІДКОМІСІЇ; ОБИДВА ВОНИ ТВЕРДЯТЬ, ЩО НА ОСТРОВІ НЕМАЄ ОФЕНЗИВНОЇ ЗБРОЇ

Вашингтон. — Державний секретар оборони Роберт Мек Намара на двогодинній пресовій конференції в дні 6-го лютого заперечує американський наїр в тому, що він вірить „по за всім сумнівом“ в те, що СРСР забрав із Куби всю офензивну зброю. Мек Намара викинув, що від жовтня минулого року американські розвідчі літаки виконали над Кубою 400 летів і не знайшли слідів офензивної зброї. Конференцію передавали телевізійні й радіо-станції. На телевізії можна було бачити дуже докладні фотки, на яких видно було людей при праці на лівоніщах і ракетних базах. Після вступної заяви секретаря оборони дорадник розвідки Джон П. Гюз висвітлював фотки, які поробили розвідчі літаки над кубинською територією. З тих знімків можна бачити, як СРСР будував свої бази на Кубі, і як, після 28-го жовтня, совети почали розбирати різне устаткування на базах, як перевозили ракети з баз до портів. І як виглядають тепер розбірані советські бази. Одночасно директор Центральної Розвідки Агенції Джон МекКон зізнавався в Сенатській Підкомісії Готовості і твердив, що всі звіти розвідки підтримують заяву секретаря оборони про те, що на Кубі тепер немає агресивної зброї. Уряд вислав аж два своїх представників, щоб заперечити голоси членів Конгресу про те, що на Кубі все ж таки залишилася офензивна зброя Москви і що там є склади 42 ракети середнього залегу, які могли б знищити велику частину території ЗДА, коли б Кастро вирішив заатакувати цю країну. І Мек Намара і МекКон заперечують довірчі вістки сенатора Кеннеді Кітінга та конгресмена Дональда С. Брюса, які твердять, що на Кубі є захопані в печерах советські ракети. Але все ж таки представник розвідки Гюз заявив, що хоч СРСР забрав із Куби своїх 5 000 воїнів і техніку, то на Кубі є ще коло 17 000 советських збройних сил. СРСР має на Кубі 24 вантажівки для оборонних ракет, які можна випускати в повітря, і які можуть збити літак на висоті 80 000 стп. Також і кубинці мають на узбережжях оборонні ракети. Демократичні члени Конгресу підкреслюють, що шкодить цій країні ті члени Конгресу, які на основі приватних вісток говорять про те, що діється на Кубі. Уряд зарагував на критику республіканців, які не вірили

СОВЕТСЬКА ЗБРОЯ НА КУБІ. В тому часі, як у ЗДА відбувається дебата і суперечка про дальшу тактику розбудови советської агресивно-військової бази на Кубі, в совітській столиці тієї країни, Гавані, день і ніч стоять на поготові сильні з'єднання протилежної артилерії, забезпеченої модерною советською зброєю — як це видно на фотознімці, опублікованій кубинськими втікачами.

давнішим заявам президента Кеннеді. Президент поручить цю справу ще й на пресовій конференції в дні 7-го лютого. Представники обидвох Палат Конгресу домагаються, щоб поведено окреме слідство, яке виявило б, скільки, і чи взагалі, на Кубі є офензивна зброя, далекосяжні ракети і літаки, яких СРСР не забрав, хоч мав це зробити згідно і обіцянок Хрущова президентів Кеннеді. В Сенаті помічник демократичного провідника сенатор Гюберт Г. Гомфріс заявив, що він домагається, щоб в справі Куби зізнався голова Центральної Розвідки Агенції — МекКон. В Палаті конгресмен республіканець Вільям Е. Мішелл пропонує спільне слідство сенатсько — палатне. Конгресмен Семюел С. Стреттон, демократ із Нью Йорку, виступив проти республіканського сенатора Кеннета Кітінга, який твердить, що на Кубі є советські бази для ракет. Але сенатор Кітінг відповів, що ситуація на Кубі зараз гірша, і треба це взяти до уваги. П'єр Салінгер, секретар Білого Дому, заявив, що Президент сказав вже своє слово в цій справі. Сенатор Кітінг бачив в телевізійній фотографії знімки Гюза, але після пресової конференції заявив, що ці фотки його не переконали.

Найуспішніший досі лет ракети Титан II, яка перелетіла 6,500 миль

Кейп Канаверал, Флорида. — ЗДА 6-го лютого здобули найбільший досі успіх із далекосяжною ракетою „Титан II“, яка з найбільшою докладністю упала на призначене місце на південному Атлантику, перелетівши з Флориди 6,500 миль. Ракету, височини 10-поверхового будинку, випустили о год. 12:59 по полудні, і 30 мінут пізніше її головка упала на призначене місце на Атлантику. Ця ракета може везти атомову бомбу,

В АМЕРИЦІ

● З Білого Дому повідомляють, що в найближчий вівторок 12-го лютого відбудеться прийняття для 800 гостей, для яких господарем будуть президент Кеннеді і його дружина. Прийняття відбудеться з приводу 100-річчя Еманіпаторної Декларації президента Абрагама Лінкольна з 1-го січня 1863 року. Гости будуть з усіх сторін ЗДА: федеральні урядовці та працівники з агенцій охорони громадських прав.

● Преса згадує те, що американський секретар внутрішніх справ Стюарт Юдолл може показувати впливом на советського диктатора Нікіту Хрущова.

Юдолл оглядав минулого року водні споруди в СРСР і пізніше, розмовляючи з Хрущовим, хвалив міністра електричної енергії І. Т. Новикова. Під час зустрічі з Новиковим сказав йому Юдолл, що якщо він асансуватиме, що це станеться тому, що Хрущов чув повагу Юдолла. Тепер Новиков став заступником прем'єра і Юдолл приїде йому минулорічному розмову.

● Кубинський диктатор Фідел Кастро за допомогою 1 200 техніків із комуністичного блоку має на велику скалю продукувати героїну. Тисячі акрів доброї землі мають віддати під засів маку, який привезуть із Китаю.

Тритонний телескоп на балюні має досліджувати планету Марс

Вашингтон. — Науковці з Крайової Наукової Фундації, Дослідного Уряду Флотії і Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації мають 8 лютого випустити з Палестини, Техас, на балюні тритонний телескоп, щоб досліджувати тасмичні космічних просторів. Балюні має піднятися вгору на висоту 80,000 стп, це значить 96 відсотків атмосфери, і звідтам досліджувати, чи на Марсі є якісь ознаки життя. До телескопа будуть прикріплені дуже чутливі інструменти, щоб занотувати радіої сигнали, що їх видає поверхня Марса, або що від Марса відбиваються. За першим разом не будуть робити фотографічних знімків, але пізніше будуть і фотографувати поверхню Марса. Ці досліді мають вияснити такі

Сен. Голдвотер пише про \$27 бильонів дефіциту впродовж трьох років

Вашингтон. — Сенатор-республіканець із консервативного партійного крила виступив статтю, в якій пише, що уряд президента Кеннеді може похвалитися федеральним дефіцитом, що становитиме \$27.1 бильона. Сенатор Голдвотер рахує дефіцит із трьох років: 1962, 1963 і 1964-го. Але він заявляє, що той дефіцит готовий бути далеко більший, бо президент передбачав у фінансовому році 1963-му надлишок у висоті лівильйона доларів, а в дійсності буде дефіцит \$8.8 бильйона доларів. Це значить, що уряд помилився на

Президент Кеннеді предложив програму поборювання умов недуг

Вашингтон. — 5-го лютого президент Кеннеді предложив Конгресові широку програму, як треба поборювати надзвичайно поширені умови недуги в цій країні, щоб їх впродовж найближчих років якнайбільше зменшити. Згідно з цією програмою, першою в історії цієї країни, мали б збудувати сотки нових шпиталів та центрів для умово-недужих і уполісвіджених, головним чином дітей. Вся ця програма мала б коштувати сотки мильйонів доларів разом із витратами на цю ціль стейтів і громад. Але Президент сказав, що не можна відкладати цієї справи, хоч треба ошадно витратити федеральні фонди, бо справу лікування та реабілітації з

ПРОФ. ПАВЛО ЮЗИК НАЙМЕНОВАНИЙ НА ДОСМЕРТНОГО СЕНАТОРА КАНАДИ

Оттава, Канада. (Р. Л. Х.) — У вівторок 5-го лютого прем'єр Джон Діфенбекер повідомив про найменування д-ра Павла Юзика, професора Манітобського університету, видатного науковця і діяча українського роду, на сенатора Канади. Найменування на сенатора є вже на ціле життя. Проф. Павло Юзик народився в Пінто в Саскачевані, в родині українських імгрантів, в 1913 році. В 1943-му році відбув військову службу в Канадській Армії. Студії відбув на Саскачеванському й Мінесотському університетах. В 1951-му році був призначений на професора слов'янських студій і історії на Манітобському університеті. Новонайменований сенатор Юзик є головою Товариства, домініальним членом Манітобського Історичного Національного Об'єднання, автором багатьох праць і співробітником ряду наукових журналів. Належить до найактивніших провідних громад українського роду в Канаді, тому й найменування його на сенатора є черговим великим досягненням і призначенням для українців в Канаді. Сенатор Юзик займає місце померлого недавно сенатора Василя Валя. Нове високі і відповідальні призначення

Сенатор Павло Юзик

Москва судитиме за „зраду“ молодого українського філателіста

Москва. — Урядові „Ізвестій“ з 6-го лютого повідомляють, що вкортоті має відбутися в неназваній місцевості суд над 18-літнім українцем Олександром Міриленком, обвинуваченим у „зраді“. З повідомлення виходить, що Міриленка звинувачують в тому, що він намагався перейти кордон до Туреччини. В повідомленні далі підносять, що причиною „зради“ Міриленка було його зацікавлення збіркою поштових марок з різних країн. Зацікавившись філателістикою, Міриленко мав навізати переписку з багатьма філателістами у відомих країнах і ця переписка, як також, мовляв, натяки в їхніх листах, що філателіст на Заході може бути поплатним підприємством, мали спонукати Міриленка до втечі за кордон. З повідомлення „Ізвестій“ далі виходить, що Міриленко походить з інтелектуальної родини, його батько має бути урядовцем в якомусь культурному обласному уряді а мати є учителькою. Обидвоє батьків є членами комуністичної партії й сам обвинувачений належав до комсомолу — комуністичного союзу молоді. Прикордонна сторожа, що спіймала Міриленка, мала зайняти при ньому згідно з твердженням „Ізвестій“ 35 рублів, що Іх Міриленко, мовляв, спроневіряв з якоїсь каси, а даліше компас, деякі медикаменти, збірку поштових значків та ципці, що чинили він. Мовляв, планував перетяти дротні засіки на кордоні. Акт обвинувачення проти Міриленка має 346 сторінок.

Хрущов зірвав атомові переговори, мабуть, у зв'язку з незгодою на Заході

Женева. — 12 лютого марились відновити в Женеві, на терені 17-тичленної Комісії для справи міжнародного роззброєння, дальші переговори про припинення ядерних детонацій, несподівано зірвали Совстами в Нью Йорку, дарма що ці ньюйоркські наради між СРСР, ЗДА й Британією поведено саме з ініціатииви Хрущова, що писав в цій справі до президента Кеннеді. Офіційно Совети подають за причину зірвання ньюйоркських переговорів тим, що ЗДА й Британія не задовольнилися советською „концією“, якою ніби була згода Совітів на три річні контрольні інспекції на території СРСР щодо підозрілих землетотрасень.

Де Голь виступив проти Британії внаслідок Багамського пакту

Париж. — Французький прем'єр Жорж Помпиду, промовляючи в минулий вівторок на пресовому бенкеті у Парижі, заперечував, що спершу Франція не керувалася нікими політичними мотивами в своїх переговорах з Британією в справі участі Британії у Спільному Голосарському Ринку. Але — казав він — вислід конференції президента Кеннеді і британського прем'єра Мекмільлена на Багамських островах 20 грудня минулого, де ці два англономовні державні мужі погодилися щодо колективної атомової зброї членських країн НАТО, підпорядкованої командувачню ЗДА, доказав, що Британія має окремі договори про тісну співпрацю з Америкою, а Америка не належить до Європи. — Цією своєю заявою Помпиду потвердив, що французький президент де Голь виступив проти приступлення Британії до Спільного Господарського Ринку з суто політичних, а не економічних причин, зважаючи, що Британія буде в тієї економічній організації „трояким конем“, що в першу чергу репрезентуватиме американські інтереси. Французький прем'єр потвердив теж, що Франція ляскається далішого напильну до неї американських капіталів, зокрема ляскається, щоб американський капітал не заволодів цілим європейським автомобільним промислом.

У КАНАДІ ПАРЛЯМЕНТ РОЗВ'ЯЗАНИЙ — НОВІ ВИБОРИ 8-ГО КВІТНЯ

Оттава. — Канадський парламент, який 142 голосами проти 111 висловив в минулий вівторок 5 лютого ц. р. недовіру урядові Джона Діфенбекера, — розв'язаний, і нові вибори розписані на 8 квітня ц. р. Канадський уряд, який залишається при владі до проголошення вислідів нових виборів, перерва в минулу середу тайні наради, як теж нараджувався з більше, як соткою парламентаристів, членів Консервативної партії. Прем'єр Діфенбекер негайно після того переломового голосування в парламенті в минулу середу поїхав до генерального губернатора Джорджа Ваніса, як репрезентанта королеви Єлисавети, та отримав від нього формальний декрет про розв'язання парламенту. За газетними вістками, на нарадах уряду і консервативної групи парламентаристів рік ішла головню про збереження єдності в Консервативній партії, в якій виявилась розбіжність думок щодо справи атомового озброєння Канади, яка стала причиною одвертого виступу Державного Департаменту проти політики прем'єра Діфенбекера, який протиправно такому атомовому озброєнню. Ця справа буде, мабуть, центральною темою, довкола якої буде вестись

Аденауер підтримує план Кеннеді щодо атомової зброї для НАТО

Бонн. — „Європа знає, що не існує для неї оборони без підтримки зброю Америки“ — заявив західно — німецький канцлер Конрад Аденауер на засіданні Бундстагу, себто нижньої палати західно — німецького парламенту. У великій промові, вголослений в минулу середу 6 лютого ц. р. Аденауер заявив, що Західна Німеччина підтримуватиме план президента Кеннеді, узгоджений 20 грудня минулого на Багамах, у так званому пакті Нессо, протистояння багаточислої атомової потуги, з американською контролею над атомовою зброєю. „Вважаю Нессо пакт великим кроком вперед на шляху створення ефективного ядерного сили НАТО“ — заявив Аденауер і додав: „хочемо теж взяти участь у несенні повної відповідальності за успішну ядерну відстанування силу НАТО“. Однак водночас Аденауер виступив з обговоренням підписаного ним із французьким президентом де Голем 22 січня ц. р. договору приязни. „Без приязни між Францією і Німеччиною не може бути тимчасової трудності“.

У СВІТІ

● До Західного Берліну втекли в минулу суботу щасливі 4 юнаки з Східного Берліну. Два з них були юнаками, що сторозжили міст на річці Шпрее, який лунув західно — берлінську дільницю Кройцберг в американському секторі та Східний Берлін. Вони помаду наближувалися до другого кінця мосту, а потім бігом перейшли на Захід, принісши з собою зброю. Два інші юнаки, 19 і 20 рр, переплили нічний ріку Гавель у ледяній температурі.

● До Англії наспів перший транспорт динських воїнів, які переходили туди, там німський вишкіл, з уваги на брак місць в маленкій і передовій Данії, 1 688 воїнів прибули летунським шляхом, а 765 мали приїхати літаком.

● 60-літній німецький композитор Арно Феттерлінг дістан із надмірної радості і зворушення атаку серця і помер за кулісним міським театру в містечку Гільдсгайм, під час того, як залу все ще бурхливо оплескувала прем'єру його опери. По його дружини сиділа між глядачів і чинно згодом дісталася про трагедію.

● У Стокгольмі з Англії арештували 65-річну учительку за те, що їхала автоном автомобільної школи ізди, без інструктора та без власного дозволу на право їзди. Вона виправдувалася, що інструктор школи їзди, який їздив поруч неї, вискочив з авто в пани, що вона розбіглась і вб'є його, ото ж мовляв, ніщо інше їй не залишилось, як їхати далі, щоб дістатись до дому.

● Західно — німецький уряд оприлюднив широке відомлення спеціально для цієї цілі політичної урядової комісії, що прослідкувала так звану аферу „Шнігеля“, ліксторованого гамбургського тижневика. За оприлюднення тм тижневиком критики західно — німецької зброї — арештовано видавши (який до цього часу сидів у слідчій в'язниці) і 8 інших осіб, в тому числі всіх редакторів часопису. З проголошеного звіту виходить, що канцлер Аденауер знав на тиждень перед переведенням арештування, що планується репресії проти журналу.

● Хрущов — твердить західна преса — видав наказ советським військовим — дослідним інститутам не рахуватися з нікими коштами і не звертати уваги на господарський кризу, тільки якнайшвидше припинити і ускорити ліквідацію протиракетну зброю. Хрущов поставив останній термін більшвильйонною військовому міністерству та військовим технікам: протиракетна зброя повинна бути готова до життя в перших роках 70-их років.

СВОБОДА

SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застосовує право вилучення матеріалів, які не відповідають інтересам української діаспори. Матеріали повертаються тільки тоді, коли автор самостійно зазначає відповідну поштову оплату. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Смутон і радість у Кремлі

Советський уряд не раз проголошував своїм пропагандистським апаратом речі, протилежні до дійсних своїх дій і замірів, щоб обдурити та приспати чуйність своїх і чужих. Однак, здається, голоси советської преси і коментарі ТАСС'у до найважливіших міжнародних подій з останніх кількох тижнів до певної міри правдиво передають настрій кремльських диктаторів: спантеличення з приводу Багаського договору між президентом Кеннеді і британським прем'єром Макмилланом з 20-го грудня минулого року у справі атомового озброєння, — неприховану люту з приводу французько-німецького договору про припинення з 22-го січня цього року та радість з несподіваних дисонансів між членами західного Атлантичного півночі НАТО після недопущення Британії до Спільного Господарського Ринку 29-го січня цього року.

Большевицькі вожді, що не знають, які будуть конкретні наслідки Багаського договору між ЗСД і Британією, бо й між самими західними альянтами є розбіжності думки на цю тему. Одні твердять, що Багаський договір започатковує атомове озброєння всіх країн — членів НАТО, але опозиціонери вважають, що, навпаки, це озброєння буде лише фікцією, бо Америка ніби не хоче позбутися свого атомового монополію на Заході, і що підпорядкування всієї атомової зброї командуванню НАТО у практичній означенні втрату нашої Британією суверенного голосу в справах війни — миру. Одні західні коментатори твердять, що президент Кеннеді запропонував Британії і Франції ратифікувати "Поліарі" для того, щоб ті країни не розбудували атомової зброї, бо при збільшенні країн — членів "атомового клубу" малюють панам американсько-советського атомового порозуміння — інші, навпаки, вважають, що Багаському пакт гарантії тієї ж співпраці між ЗСД і іншими членами НАТО. Тому Москва, зрозуміло, очікує, як у практичній виявляється те американсько-британське порозуміння. Зате підписання формального союзу між Францією і Західною Німеччиною виразу ж викликало у Москві люту. Поміжкою всі демократичні й пропагандистські аргументи з офіційної советської моти протесту проти французько-німецького договору, який ніби сприяє німецькому милитаризму й реваншизму, діїсним в отій моті є несприятливий страх перед відновленням німецького політичного, економічного і військового сяю. Правда, з'явилися на Заході й такі коментарі, які твердять, що де Голь пліаус створити в Європі "третю силу" тому, що та сила зможе порозумітися з Москвою легше, ніж це може зробити замишлена до глибини у холосту війну Америка. Але такі гіпотези мають забавоту дрі, щоб бути вірними. Говорять про "традиційну русофільство" Франції, покликаною на політику Раймонда Пуанкаре з 1910-х років цього сторіччя, це так само ниві невірне, як говорити про русофільство Німеччини, покликаною на Бісмарка з 1870-х років минулого сторіччя. Пуанкаре йшов до Петербургу, щоб шукати союзу з Росією проти Німеччини, а Бісмарк на Берлінському конгресі лідив співпрацю з Росією проти Франції. Нині ж Франція і Німеччина стали союзниками з урахування на пересування кордонів російської імперії над Шпире і Дунай. Тому цей їхній союз, що вже втратив в себе Еспанію, не може подібатися Москві.

Зате сподобалась їй тимчасова распря в Західній Європі та проголошення французько-американських альянсів. Але в Москві речево здають собі справу з того, що де Голь, терезий і реально думаючий державний муж, залля ім'я майбутньої власної атомової потуги не виріється союзу із ЗСД і не приведе до розвалу НАТО, ані Спільно-

го Господарського Ринку. Тому большевики, пишучи тепер про "слабкість західного табору" та нацьковуючи де Голя проти Америки, використовують лише момент для пропаганди, що не має реальної політичної вартості.

Валиться залізна заслона

Нема сили в світі, що могла б на довшу мету приховати правду. Це знаменито з'ясував американський Великий Емансипатор, Абрагам Лінкольн, кажучи, що можна обдурити одну людину ввесь час або всіх людей деякий час, але не можна обдурити всіх людей увесь час. Раніше чи пізніше правда, як олива на воді, таки виходить наверх, її пізнають, і тоді тим гірше для тих, хто брехнею користувався і нею намагався задати правду.

Найбільшою брехнею в історії є народобівацька комуністична система. Це з усіх своїх суті — Велика Брехня, бо несправдано та терором прийшли комуністи до влади, обманом і терором при ній адержуються. Щоб приховувати правду від опанованих ними народів, комуністи потворили залізні, бамбусові та інші заслони, але насамперед — могутню заслону брехні, в яку поневолені народи мусять "вірити" під загрозою драконівських кар і репресій. Чи не найкраще характеризує комуністичну забаріханість опанованих очевидців, як то в Харкові, під час страшного голоду в проклятому 1933-му році, продавець газет, стоячи біля померлих з голоду селян, заохочував читати в "Правді" про те, що "бренуть капіталістичні акули про голод в Советському Союзі".

Довгий, рішуче задовгий час трималась при владі на величезних просторах глибоко збудована на ошуканстві і терорі комуністична система. Але не може бути двух думок, що раніше чи пізніше вона завалиться, бо мусять завалитися, як усе, що збудоване на брехні. Сьогодні ми вже є свідками того, як тріщить залізна заслона, як правда пробиває в ній тисячі щілин, що їх Москва намагався латати новими брехнями.

Доказом того, як поступово валиться залізна заслона, а з нею й Велика Брехня, може послужити реакція Москви на недавній відзначування роковини 22-го січня в Америці. Москва вже не мала сили загордити дорогу віткам про ці святкування. Вони пробіли залізну заслону, на хвилях етеру і іншими шляхами дісталися на Україну. Також не вилі, "мур гавня" та колочий дріт в Берліні і зловж советських кордонів сплинути віткати, тим меншу силу має Москва, щоб цілком відгородити проникання правди до Советського Союзу. Сліпне, що Москві залишилися, це протиставити правді свої брехні. Щодо кінцевого результату цього змагання правди з брехнею не може бути сумніву.

Згадаємо про ці справи і стверджуємо ці істини з виразною метою: ми, українці у вільному світі, зокрема на американському континенті, повинні мати це на увазі і поробити з цього практичні висновки. Ми повинні пам'ятати, що кожна наша адала чи безуспішна акція, кожне наше добре чи сумнівне слово має тепер свій відгомін у нашій Батьківщині, серед нашого народу. З реакцій советської пропаганди на відзначування 22-го січня проголошування Днів Української Незалежності в ЗСД і Канаді легко можна собі уявити, який відгомін має ця акція американських і канадських українців серед поневоленого українського народу на рідній землі. Все це заохочує нас до більшої активності, до ще кращої організованості, до більшої жертвенності і ще наполегливішої праці, бо має все це тепер подвійні наслідки: промочує шлях українській правді в широкий світ і приносить радість та нові надії нашому поневоленому народові.

Д-р Михайло Данилюк

АТОМОВІ ОПАДИ

(2)

3. Атомові опади

За останніх десять років науковці та лікарі написали дуже багато про атомові опади та їх дію на життя людського організму. Часто такі писання стоять на протилежних позиціях. В популярній літературі також відмічається два протилежні бігуні: одні автори лякають, інші їх спростовують, одні нещадно висловлюють небезпеку, інші перебільшують. Однак, вже виявляється загальна тенденція до зрівноваження. Більшість авторів вважають, що впливати людини з літа, кулемета чи атомовими опадами — значення, але підносити паніку із-за якогось убитства — це деморалізація.

Що ж являє собою цей проклятий "фолат", одні

нус при землі. Якщо така бомба вибухне у вас за хвилину — вибух триває мікросекунду — тоді нічого турбуватися опадами, бо на це не буде часу... Якщо полум'я вибуху не заб'є вас, тоді це напевно зробить детонація. Якщо ж вона не зможе, тоді електромагнетизм радіації це так напевно зробить. Вона витворюється зразу при вибуху. Коли все ж таки якийсь мур вас заслонить від цієї гама-радіації, тоді вже кінцево зробить нейтронна радіація. Рятунку немає. Ви будете вбиті чотири рази за один мачом і напевно не ожжете всіх смертей відчувати вже після першої...

Це — приклад одного із популярних "вияснень" про атомові опади, які часто зустрічаємо по журналах і газетах. Хоч воно далеке від об'єктивної правди, все ж має в собі щось із фактів, але в основному спонукає людину шукати відповіді на питання: скільки радіації є забавоту? В чому різниця між радіацією, які їх властивості? Чи є ін-

ГЕНЕРАЛ „ПЕРЕБОРЩИВ“

Монхей. — 29-го січня в.р. на нараді міністрів держав членів Економічної Європейської Спільноти у Брюсселі в справі прилучення Великої Британії до цієї організації французька делегація розкрила свої карти: вона висловила протесту вступу Об'єднаного Королівства до ЕЕС. Вісімнадцять місяців тривали переговори на цю тему між Англією і спільною шістьох країн — Італією, Західною Німеччиною, Люксембургом, Бельгією, Голландією і Францією.

15-го січня генерал де Голь виступив перед журналістами в Парижі із заявою, мовляв, Велика Британія ще „не дозріла“ до того, щоб бути європейською державою. Де Голь казав, що Англія лежить на острові, про що, нібито, люди забувають. При цій нагоді генерал загадав і Америку, мовляв, Європа повинна стояти на своїх ногах, бож мусять бути ясно кожному, що НАТО знаходиться під американською командою.

Французькі делегати в Брюсселі виконали наказ свого президента. Хоч інші п'ять членів ЕЕС обстоювали вступ Англії до „Європи“, але рішуче голос Франції (в ЕЕС обов'язує правило одноголосного рішення). Ще перед нарадами в Брюсселі бельгійський міністр Спак казав, що в 1914-му і в 1940-х роках, коли Франція була загрожена німецькими арміями, ніхто не думав про Англію, як про країну, чужу для Європи.

Уже перед конференцією міністрів у Брюсселі не було надії на зміну позиції французького уряду супроти Англії. Але дехто висловлював здогади, що де Голь договориється з головою німецького уряду Аденауером — діяти спільно проти вступу Англії до ЕЕС/Спільноти. Дійсно, між де Голем і Аденауером відбулися розмови віч-на-віч у Парижі з нагоди підписання договору про „вічну дружбу“ Франції та Німеччини. Але, як видно з дальшого, німецька делегація в Брюсселі (міністри Ергард і Шредер) не вважали на будь-які обітніці Аденауера супроти французького президента.

Після розбиття переговорів у Брюсселі Ергард сказав на пресовій конференції: „Тепер видно, що виходить із такої угоди пактування між двома мужами (він мав на увазі де Голя і Аденауера) про умови їхніх ніхоті нічого не знає“. Цими словами майбутній наступник Аденауера в провіді уряду Німеччини виявив своє глибоке невдоволення з Аденауера, який не зміг, будучи в Парижі, повернути де Голя на згоду з Англією. Ергард, після конференції в Брюсселі не хотів подати руки французькому міністрові закордонних справ Кув де Мурав'єлю.

Ці факти, які свідчать про велике невдоволення міністрів п'ятьох держав ЕЕС з політики де Голя, показують, що французький президент своїм ворожим настановленням супроти Англії не змінив ЕЕС, а, навпаки, понав сам в ізоляцію.

Які причини має де Голь не визнавати англії „європейцями“? Із промов у Брюсселі та із голосів преси видно, що рішали тут не господарські причини, а політичні. Ажده Англія прийняла майже всі умови, які їй поста-

вили представники шістьох об'єднаних у спілці держав. У самій Франції, поза партією де Голя, що сльпо йде за своїм вождем, і поза комуністами, які завжди були — за наказом Москви — протинниками ЕЕС/Спільноти, велика частина суспільства недоволенна з політики де Голя. Асимідація місяців тривалих переговорів на цю тему між Англією і спільною шістьох країн — Італією, Західною Німеччиною, Люксембургом, Бельгією, Голландією і Францією.

Отже, треба вияснити: чого хоче де Голь і до чого він прямує. Треба пригадати деякі факти з його біографії. Кадровий офіцер Шарль де Голь тяжко переживав воєну катастрофу Франції в 1940 році. У Лондоні, куди він вемігрував, мусів бачити, як союзники Франції трактували цю країну як державу без будучості. Був у Лондоні проєкт — зробити Францію частиною Британської Спільноти Народів. Буши в ролі „убогого родича“, де Голь заатаував у душі злість супроти англосаксонців (свої переживання з часу другої світової війни описав він у своїх споминах).

В його серці живе ідея „великої Франції“, яка колись вела перед у світовій історії. Генералові здається, що він може повернути „колось історії“ і зробити Францію центром „третьої сили“ в Європі, між Америкою і Советським Союзом.

Але в політиці, як і в житті окремої людини, не досить самого бажання: треба мати силу — фізичну чи господарську. Не може де Голь наростити стільки атомових бомб, щоб стати нарівні з Америкою і Москвою. Не може він також дати колишнім колоніальним країнам стільки господарської допомоги, щоб мати їх під своїм виключним впливом. Надія на Німеччину, яка мала б фінансувати політичні й господарські плани де Голя, зовсім безіставна. Німецький уряд, коли вже треба шукати для Німеччини „протекторат“, дасть перевагу Вашингтону перед Парижем.

Можна думати, що пригода в Брюсселі, де розбилися переговори з Великобританією, буде тільки епізодом в новій історії Європи. Генерал скоро відуче, що він у своїх планах гегемонії в Європі „переборщив“, і шукатиме згоди з англосаксонським світом і з союзниками в Європейській Економічній Спільноті.

П. А.

ШЕХЕРЕЗАДА

Я побачив тебе з трамваю. Ти все та ж: голуба а виста.

Тільки я, тільки я не розмаю Синього сна.

Ти прийшов у вербляничю: „Здрастуй!“

— Про мене — хай верби шітуть!

Не топтаний синього ряску. У глуху виждкаючи пугу.

Ожило в душі незабутнє... Золоті бані йнок.

І співає в далеке майбутнє Трамвайний дзвінок.

1924 М. ДРАП-ХМАРА

М. Д. Бачин

СССР У ГАНІ

(Репортаж із розповіді очевидця)

У 1957-му році об'єднано англійської колонії Золотий Берег і Того під назвою Гана, а в 1960-му році створено з них нову західноафриканську державу. Ця республіка має територію на 237 873 кв. кілометрів і майже 5 000 000 мешканців — муриків.

З Гани вивозять какао, дерево, каучук і пальмову олію. Столиця Гани, Аккра, має 170 000 мешканців, з того ліше 3 000 білих. Її президент, д-р Кваме Нкрума, вихованець в Англії, дуже амбітний. На головній площі столиці вибудував він триумфальну браму з локонним гаслом: „Мир і Справедливість“. „... лежать тут поховані“ — написав хтось з його ворогів під сподом цієї брами, на яку кидали вже „коктейлі Молодова“ — примітивні бомби, зроблені з фляшок або пляшок, наповнених бензином. Розуміється, що цей додатковий напис зараз таки вимазано... Д-р Нкрума любить промовляти на цій площі, дуже приступно й зрозуміло, і прихильники вважають його за мурицького Месію.

На всіх урядових будинках Аккри, що їх побудували англії, повітають прапори Гани з чорною п'ятикутною зіркою. Президент Нкрума хоче, щоб всі африканські держави включили таку саму чорну зірку до своїх прапорів, як символ панаміканського націоналізму, вождем якого він себе вважає.

Шонайменше 15% державного бюджету Гани йде на підтримання панаміканської націоналістичної діяльності, скерованої головню проти білих. В багатьох державах Африки це підпільний, нелегальний рух. За часів Патріса Лумумби президент Гани мав чорну палку в Конго, допомагав йому грошима, зброя, амуніцією. Врешті, через ці заці ганського посла в Леопольдвілі, Вельбека, посадили в літак і вивезли геть...

Уряди сусідніх з Ганою держав бояться Нкрума і його планів. Зате президенті Мали та Сенегу подивляють його і вихваляють його політику. Давніш підтримували його Марокко та Алжир і навіть погоджувалися на його план: створити спільне військове командування в Африці.

Д-р Нкрума уміє красномовно представити себе, як людину, яка знає, що для Африки корисне, а що шкідливе; за такого знавця мають його також в ООН. Йому належить концепція „позитивного неутралізму“: не зв'язуватися ані з Заходом, ані з Сходом, але жити одиних на другий, щоб вони спішили африканським державам з допомогою.

Нкрума був свого часу у Вашингтоні, і, мабуть, тоді прийнято його проєкт побудувати в Гані електривні і штучного озера, що своєю площею дорівнювало б Австрії — понад 83 000 кв. кілометрів. Ця електривна мала б освітлювати всі міста, наводило б величезні території і уружало б підприємства всієї держави. Уже будують греблі для штучного озера. Проект „Волта-рівер“ виконують американські фірми і коштують він 200 000 000 фунтів стерлінгів. Самих лише іта-

лійських інженерів працює там 350. Столиця Аккра лежить над Атлантичним океаном. Советські техніки побудували тут нову, велику пристань, де стоять тепер головню мостовські та східнонімецькі кораблі. Большевики мали такий зорганізувати велику міжнародну летунську лінію для Гани. На не Москва прислала 20 пасажирських літаків типу „Іл-18“ з пілотами, обслугою і персоналом для летовища. Виявилось, що пілоти не говорять по-англійськи, а машини „Іл-18“ потребують після 200 годин лету спеціального ремонту, що його можна перевести лише в Москві. Лет до Москви і назад до Аккри тривав 40 годин, отже 1/5 того часу, протягом якого ті літаки можуть бути використовувати. Тож лише 3 советські літаки працюють тепер для Гани, а решту 17 штук відправлено назад. Внаслідок всього цього уряд Гани був змушений укласти угоду з англійською компанією, щоб вона перебрала міжнародне летунське сполучення з летовища Аккри.

Валюта Гани стоїть під тиском контролю факівців з „Банку Англії“, і д-р Нкрума щасливий, що його держава не виступила з Коммонвелту, бо із своїми фінансовими клопатами та невдачами вона може завжди звернутися до Лондону. А допомоги і поради ганського уряду дуже потребує, бо треба рятувати те, що советські „культуртрегери“ напустили. Це ж бо за їх рекомендацією квітучі плантації та ферми, що їх позакладали були англії, обернено на радгоспи та колгоспи. Тепер послі в парламенті гостро критикують і вимагають зліквідувати ті „прогресивні“ форми сільського господарства, які зовсім не приносять зиску, а коштують державі багато грошей.

У Гані працюють 350 советських геологів: шукають в надрах землі мінеральні поклади і нафти. Представники Заходу в Аккри дуже сумніваються, чи большевики пойдуть уряд Гани про все, що знаходять в землі. Але, маючи цінні відомості, вони можуть впливати на політику Гани, відвертаючи її від самостійної панаміканської політики Нкрума.

Советських факівців та їх „ангелів-хорошитель“ є в Аккри до 2 000. Вони приїхали з родинами, але не вільно їм жити у виявленних мешканцях, великих, модерних будинках чи в окремих малах, що їх колись замешкували англії. Москва зажадала для своїх людей екстериторіальну діяльність, замкнувши житлову площу, звідки вони виходять лише гуртками. Навіть їхніх жінок, домашніх господинь завозять в автобусах на базар, де купують вони ярину, овочі та інші споживчі товари. Муриків звернули увагу, що тих господинь переписують, коли всіляють і вислідують вони з автобуса, якесь чоловіки і при закупах спілкуються з ними, не спускаючи з очей.

Вони не є вільні, це зразу видно — коментують мурики, і тому нського, що від „советських людей“ приходять, вистерігаються.

Кольоровим мешканцям Аккри, які звикли до англійських леді та джентльменів, большевики видаються знадто „пролетарськими“. Вони заходять без піджаків і краваток до елегантних голів — ресторанів, не вміють пристойно їсти, а проте див-

значити початкову напругу нерви. В основному важливіші є промені — гама, бо вони „живуть“ довше. Із-за них людини потрібне скринище. Нейтронна радіація доволі коротка, бо „півжиття“ нейтрона триває лише 13 хвилин („півжиття“ означає час, потрібний для того, щоб радіоактивність утратила половину своєї сили).

Основними променями, якими турбується науковці та лікарський світ, якщо йде про вибух бомби і її дію у безпосередньому засяганні — це промені — гама. Вони беруть своє джерело із розпалених пернів, в основному із залізними урану та плутонію. Діють негайно і доволі довго в порівнянні із нейтронами.

У Гані вся молодь мусять відбавити дворічну державну службу так самісильно, як студенти СССР по скінченні студій мусять працювати два роки за фактом, там, де їх призначать.

Леся Храплива

Про міжнародні зв'язи

Наше перебування на еміграції само собою зумовлює зустріч із чужинцями, а тим самим накладає на нас обов'язання знайомити їх з нашою справою, з нашими змаганнями. Ознайомлення це проводиться на різних рівнях та в різних засагах. Йому служать широко заплановані старання різних наших організацій, наших політиків, науковців, мистців. Навіть малий школяр, постійно підкреслюючи свою українську національну приналежність, здобуває якнайкращі осяги, виконую в цьому напрямі цінну роботу.

Справді, нагод для пропаганди української справи в нас дуже багато. А якщо зважити на обмежені можливості нашої спільноти, то навіть часом слід застановитися, котре саме з можливих акцій дасть найбільший успіх, щоб присвятити їй окрему увагу.

Шукаючи можливостей такої доцільної акції, не можна не звернути уваги на Міжнародне Скандево Джемборі, яке відбудеться цього літа в Греції. Джемборі — це зустріч делегацій скандів цілого світу, а мета їх — взаємне пізнавання та посилення дружби. Влітку Скандево Джемборі Міжнародна Конференція Скандів, а відбуваються вони щочотири роки, кожного разу в іншій країні.

Українські пластуни були вже дітьми учасниками таких Джемборі: на Філіппінах у 1959-му році і на надзвичайному ювілейному Джемборі в нагоді 50-ліття скандів, в Англії у 1957-му році. Хоч в обох випадках вдалося Пластові вислати лише дуже мале число учасників, однак вони гідно репрезентували українське ім'я, викликаючи загальне зацікавлення і прихильність чужинців. Особливо промовистою була участь пластунів у Джемборі в Англії, де наша делегація табувала поруч із російською і П члени мусили раз-у-раз спростовувати інформації, що їх давали чужинцями росіяни. „Якби нас там не було, вони б нас заступали, і всі повірили б, що ми є насправді неми і що ми й вони — це ж „всьо равню“, — пише один із учасників Джемборі.

Отже, не диво, що з наближенням нового Джемборі наш Пласт докладає всіх зусиль, щоб ми знов „там були“, щоб атонали себе якнайкраще. Для цього розпочала діяльність окрема комісія під головуванням пласто-

(Закінчення на стор. 3-й)

ляться на Уанців, як на дикунів з пралису. Хлопці і дівчата Гани мають в столиці великий — будинок — палац. Згуртовані вони в триступенній організації „Молодь Нкрумаги“: від 6 до 10 років вони називаються „молоді африканські істоти“; від 10 до 16 років — „молоді піонери“, за советським зразком; від 16 до 25 — „Молодь Нкрумаги“ — а фрі к а н с к і бойовики. Відвідувачів палацу привітав молодий керівник з відзнакою „Фестивалю молоді в Москві“. Журналіст, що вмів говорити по-російськи, сказав гасло фестивалю: „Мир і дружба“ — і здобув відразу повну симпатію керівника, що забалакав до нього також на „общепонятном“. Певне був одним із тих муриків, що „вчилися в університеті в Москві“. Умови в Україні. Але він умів також говорити добродушно англійською мовою. На стінах висіли плакати із Східної Німеччини з написом „Вільна німецька молодість стоїть на сторожі миру“ (правдоподібно, під берлінським муром), портрет Ульбрихта, що „вітає юних приятелів з Африки“, поділ лекції для „Молоді Нкрумаги“: військовий вишкіл, африканська ідеологія і т. п.

В Гані існує призначена законом свобода релігії. Як її розуміють, видно з того, що ганські часослеси, з нагоди дискусій в парламенті, пресли, що Ісус Христос був чорним африканцем, і доказ на це — призначена католиками ікона чорної Маті Божої в Честнові...

У Гані вся молодь мусять відбавити дворічну державну службу так самісильно, як студенти СССР по скінченні студій мусять працювати два роки за фактом, там, де їх призначать.

Сергій Радчук.

Зміни закону про життєве забезпечення в Канаді

Забезпечення право Канади, а особливо право, яке стосується життєвого забезпечення, підлягає юрисдикції провінційних законів. З огляду на те, що Канада має 10 провінцій, ухвалено 10 окремих законів про життєве забезпечення, які, на жаль, своєю побудовою та змістом різнилися один від одного.

Однак тому, що забезпечення і право, яке його регулює, звичайно важливі суспільному життю, з часом виникла потреба цих 10 окремих актів звести до спільного знаменника, а саме з'єднати їх одностайними в цілій країні.

У 1924 році скликали першу конференцію провінційних суперінтендентів забезпечення з метою довести до уніфікації законодавства. До цієї кінці включилися всі провінції. В 1931 році прилучилися також Нова Фундландія, так що сьогодні в цій Конференції беруть участь всі канадські провінції, крім Квебеку.

Ці суперінтенденти (Superintendents of Insurance) провели велику дослідну працю над переглядом та поліпшенням забезпечення права і закінчили її з повним успіхом. В 1959 році Конференція запропонувала, а провінції схвалили забезпечувальний закон. П'ять провінцій прийняли цей закон в 1960 році, чотири, крім Квебеку, зробили це пізніше. Манітобський, Уніфікований, Забезпечувальний Закон увійшов у життя 1-го липня 1962 р.

Одним з важливіших питань, унормованих цим новим законодавством, є справа визначення спадкоємця. В дотеперішнім забезпечувальним праві іменування спадкоємця (beneficiary) в особі дружини, мужа, дитини (рідної або вдованої), внука, батьків тощо, автоматично створювало для тих осіб окремі "фонди довіри" (trust), якого без дозволу спадкоємця забезпечення не може вже усунути. Це є велика трудність. Наприклад, коли такий спадкоємець умово зазначає, забезпечення не може розподілятися забезпеченим, наприклад, не може зазначити позички на свою забезпечувальну грамоту тощо.

З огляду на ці перешкоди щораз більше людей не іменували в своїх грамотах особливих спадкоємців, а радше призначали забезпечення для спадкової маси, дебо, estate. В Англії, де існують подібні

3 приводе виставки картин М. Мороза

(Виставка відбулася у днях 14 — 26 січня ц. р. в галерії Панарає в Нью-Йорку)

Михайло Мороз не тільки визначний мистець, але і вишукано популярний. На його виставці поспішають побачити, що нового дав на цей раз мистець і нове завше знаходять, хоч на кожній виставці здається, що вже нема куди далі йти, що все досягнуто і залишаються варіації. Мороз послідовний експресіоніст, який є у сталому поступі в своїм стилі із застосування позитивів найновішої техніки. Тому глядач кожного разу віміє у здивуванні переїждати його новими творами. Він бачить, що більший розмах творчої руки, більше багатство у доброті колориту, ще більшу глибину у інтерпретації тем, при строгому збереженні законів конструкції. На цей раз відвага мистця в оперуванні барвами і їх накладанні доводить, можна сказати, до героїзму. Накладає він фарби ще грубішими верстами, одноразовими ударами пензля

ким призначено забезпечення для поглиблення їх стилі. Якщо забезпечувальні напиви в своїй грамоті, що після його смерті гроші з забезпечення грамоти повинні бути виплачені "спадкоємцям", "рідним" або "спадковий май" — це буде означати, що забезпечення гроші можуть бути виплачені уповноваженому представникові померлого.

Якщо призначено спадкоємця в заповіті (тестамента), а описався в заповіті, що заповіт не має законної сили, то мимомово саме визначення спадкоємця з забезпечення грамоти виключено, а заповіт не має сили.

Підставою сили творів Мороза полагав в їх органічній зв'язності з ідейним їх підґрунтям. Він іде тим шляхом, як іде архітект, який розуміє, що для повного здійснення ідеї свого твору він мусить його органічно зв'язати з тереном. Найвищою ілюстрацією такого зв'язку і його ефективності є останній образ Мороза — "Черква у Гантері".

Тут дерев'яна будова церкви виведена у піраміду як натуральне вивернення пагорбка, на якому вона збудована, відростаючи від землі до неба і гармонійно з ним сполучаючись закінченням хреста.

Ще кілька слів про кий Мороза на цій виставці. Вони також різняться від попередніх, бо й на цей раз прийдеться менше декоративної функції. І вони є відгомонами природи, одним із її таємничих проявів. В півохвоні не бачимо прийняти для цих квітів м'якої пишності, а строгі скульптурні риси, яка говорить про спокійну відлибну силу. А коли говорять про "Кани", то вони вже навіть і не квіти у значимі значінні. Вони приймаються як пологий вибух розпалених надземлі. Вони стоять наче самі вжахнуті своєю містичною багатрністю.

Олександра Чернова

Українська хроніка

У А уладжус у найближчій суботі, 9-го лютого ц. р. в приміщенні Літературно-Мистецького Клубу, 148 Друга Емія в Нью-Йорку місячні сходяться члени та гості. Полк. д-р Іван Цапко вилотить доповідь на тему "Перша Українська Вісниківська Місія в Криму". Початок в 7-й вечір.

Наталка Топольницька магістром музики і співу

Максимальні зусилля людини дають те, до чого вона змагає. Прикладом може бути — панна Наталка Топольницька, дочка Богдана і Анни Топольницьких з Ютики, Нью-Йорк.

Народжена в часі вибуху другої світової війни в Ютиці. Дитячі роки провела з ново-прибулою дитиною, що і дало нагоду прекрасно володіти українською мовою.

Вона має добрий голос і майже ніколи не забракло на різних національних імпрезах. Будучи в гайскулі "Ютицької вільної академії", виступала в академічному хорі як солістка і рівночасно в місцевому українському хорі. Вже тоді її колоратурне сопрано одушевляло публіку, і вона вирішила студіювати музику і спів.

В 1956 році, Наталка вступила до Бостонського університету на музичний факультет. З рамени університету в 1958 році брала участь в концертному турі на Алясці для американського летунства.

В 1960 р. Наталка Топольницька одержала ступінь бакалавра. Як відзначують учні була призначена університетом в 1960 р. для європейського концертного туру, спонсорованого генеральним департаментом Американської Армії. На протязі 5-ти тижнів концертне турне Наталка виступала з концертом для американського війська в різних

В. Запаранюк

ВІСТІ З КАЛІФОРНІЇ

УЛМОК ЗА ПРАЦЮ

Хоч чисельно Укр. Літер.-Мист. Об'єднання Каліфорнії з місцем осідку в Лос-Анджелесі чисельно не може похвалитися своїм ростом за понаддвохрічне існування, все ж воно працює й діяє. В грудні відбулися Загальні Збори Об'єднання, на яких обговорювалося по-перше, працю, накреслено план на майбутнє та обрано нову Управу та Контрольний Комітет, а склад яких увійшли: А. Юриця — голова, І. Овечко — заст. гол. і секретар, Розалія Панченко — секр., І. Діленко — член та Г. Маслівець — кооптований член Управи. Л. Романюк — голова Контр. Ком., В. Гавеский і О. Рішай — члени.

В порядку обговорення минулої та майбутньої праці Об'єднання підкреслено велику вагу так за Живих Журналів, що й УЛМОК організував кілька, мистецьких вечорів та академічні виставки. Бажаючи було б влаштувати також мистецьку виставку в Нар. Домі та відбувати дискусійні літературні вечори як також огляд американської літератури. Забута ділянка також кіно-мистецтва — багата й доступна нам галузь для введення її в порядок мистецьких гутірок та розглядів.

Всі ці та інші побажання й поради інж. Л. Романюка, пана В. Гірка, який звернувся особливу увагу на приведення в порядок бібліотеки при Нар. Домі, та інших дискусій та нових Управу врахувала при плануванні дальшої праці.

На своєму першому засі-

ПРОСФОРУ ХОРУ „КОБЗАР“

Зустріч громадянства Лос-Анджелесу з хористами „Кобзаря“, доведана було 60, сьогодні 75 співаків! — відбулася на Пресфорі дня 27-го січня в Нар. Домі УКО. Чотири сотні людей, серед них також кілька американських гостей мали нагоду полюбуватися щойно виготовленим нац. стрімом хористів та їх чудовим співом. Під час традиційної куті та смачної вечері настільки або свідення всіх укр. церков вітали Хор та його диригента проф. В. Божика з великими успіхами на терені Каліфорнії та бажаючи акційного виходу в дальній світ — по всій Америці та Канаді, особливу пошану в телевізії та серед чужинців. Виступали також представники від різних громадських організацій та американські гості. Професор як засіб духовного поєднання, в даному разі Хору з громадянством, пройшла в надзвичайно мильній атмосфері, за що в найпершій мірі слід висловити признання працівникові голови Хору — левотому організаторові п. Петрові Марцинову.

Незабаром „Кобзар“ влаштує самостійний великий свій перший Концерт в Народ. Домі УКО.

Іва Овечко

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

ПРО МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

(Закінчення із стор. 2-01)

його співпраця д-ра Богдана Макарушка, з осідком у Нью-Йорку. Справами добру, вишукано майбутній учасник і технічного проведення їх участі у Джемборі відас Діло-ва Комісія у Мюнхені під проводом п.т. бей. А. Фігола. Бож пластунам з Німеччини найближче дістануть до Греції, хоч і не виключена участь вибраних пластунів з інших континентів.

Учась наших пластунів у Джемборі — справа складна і вимагає багато зусиль. І до цього пластунів вже ведуть пильну підготовку. Та з іншої частини цієї акції, яку включас не лише пластунів, а й ціле наше громадянство: це матеріальні й забезпечення.

Бо справа ця доволі коштотна, і коли делегати державних націй не знають цих труднощів, забезпечення наших делегатів залежить виключно від нашої спільності. Саме поміж нашими громадянами сподівається Комісія знайти добродіїв, які переберуть на себе кошти відраджень подорожних пластунів на Джемборі.

Усе це разом — великий вклад праці великої групи людей, великий вклад зусиль і доброї волі, а не малий і фінансовий вклад. Тож не дивно, що жертводавці мають право сподіватися, чи справді ця акція така корисна для української справи, не лише для Українського Пласту, чи Джемборі, чи це справді єдина й неповторна нагода сказати світові наше слово?

Скав'янг — організація елітарна. Найвищі державні достойнності хваляться, що в молодих роках були воїни скав'янгів. А в провідних скав'янгів різних країн зустрічаються визначні інтелектуали, політики, військовики. Вже сама можливість зустрі-

ти з ними — це велика нагода сказати світові наше слово. Скав'янг — організація елітарна. Найвищі державні достойнності хваляться, що в молодих роках були воїни скав'янгів. А в провідних скав'янгів різних країн зустрічаються визначні інтелектуали, політики, військовики. Вже сама можливість зустрі-

Замість квітів на могилу с.п. п. прокуратора ЛЕОНТІНА ШЕХОВИЧА, складила — 10.00 дол. МАРИЯ І ВОЛОДИМИР РАДЗІКЕВИЧІ на Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА.

ПОДЯКА

Складаю глибоку подяку Установам і Організаціям членим Українського Суспільства, що відправляли в Останню Дорогу мого Незабутнього ЧОЛОВІКА

бл. п. Івана Максимовича КАБАЧКОВА

та висловлюю мені й моїй Родині співчуття у нашій тяжкій горі.

Зокрема дякую: Високосповідненному Архисекретарю Метростави, Всесвітньому о. Протопресвітеру Леоніду Велосоловському й о. Протодіякону Миколі Рибачукові за відправлення похоронних Богослужень і членам Хору за спів під час похоронних відправ.

Президенту Степану Витвицькому, д-рові Леоніду Чкаленю й д-рові Миколі Шлемкевичу та Установам, яких вони представляли за громадські промови.

Організаціям, Установам, Притетам і Знайомим, що вшанували пам'ять Покійного, складючи пожертви на Божі Служби й добродіїв цілі та за квіт.

МАРИЯ КАБАЧКОВА — дружина

ПОДЯКА

Цією дорогою бажаємо подякувати Всесвітньому Отцям церкви св. Юра в Нью-Йорку за відвідини вдома і в шпиталі та за відправлення Парастасів, Служби Божої і Похорону за нашого Найдорожчого МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

МИХАЙЛА ГЛОВЯКА

який відійшов від нас навіки дня 29-го грудня 1962 року і похоронений в дні 3-го січня 1963 року.

Не менше сердечну дяку нашим Рідним, Прихильникам та Знайомим за жертводані Служби Божі, участь в Похороні і квіт, як також за співчуття, слова потіхи і поради та за поміч в нашому немірному горю.

Зокрема дякую Управі ОБРА за помертне оголошення і квіт, п.т. д-рові І. Козаків за сердечну і зворушливу промову, а хором „Думка“ за відвідини Панахи.

Величавою авторів милого спомину-фрагменту із життя Покійного, п.т. О. Сошицький — щиро Спасибі. На квітці дякую дох. заведеному П. Яреми за совісне переведення Похорону.

ДРУЖИНА І СИН

СТУДЕНТИ!

Якщо потребуєте

ГРОШЕВ

на оплати або прожиток, где на ВАС можливість легкого заробітку, який не перешкоджатиме у Ваших студіях.

СТАНЬТЕ

ОРГАНІЗАТОРАМИ ЧЛЕНІВ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Головний:

UKRAINIAN NAT'L

ASSOCIATION

81-83 Grand Street

Jersey City 3, N. J.

СОЮЗ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ „ПРОВІДІННЯ”,

ОКРУЖНИЙ ЮВІЛЕННИЙ КОМІТЕТ в НЬО-Йорку

— влаштовує —

в неділю, 10-го лютого 1963 року

в год. 6:00 вечором

в залі JUNIOR HIGH SCHOOL, при Ave. "B" (між 4-6 вул.) в Нью-Йорку

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

для відзначення

50-річчя СУН — „Провідіння”

В ПРОГРАМІ: Святочне слово — ВПресвітерийний Кир НОСИП, єпископ Стейфорду; Промови: головний предсідник о. шамбелян Ст. ТИХАНСЬКИЙ, адвокат Степан ЯРЕМА.

В мистецькій частині виступлять: Хор ім. Митр. А. Шептицького, під дир. Р. ЛЕВИЦЬКОГО, Марія ЛИСОГІР, Лев РЕЙНАРОВИЧ, Катина ЧІЧКА-АНДРІЄНКО.

ДОХІД З АКАДЕМІЇ ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВУДОВУ ДУХОВНОЇ СЕМІНАРІЇ В СТЕЙФОРДІ, КОНН.

УКРАЇНСЬКІ ФІЛЬМИ

в Культурнім Центрі Авраменка

будуть висвітлені в такому порядку:

П'ЯТНИЦЯ, 8-го ЛЮТОГО:

ОДИН СЕАНС: год. 7:30 веч.

СУБОТА, 9-го і НЕДІЛЯ, 10-го ЛЮТОГО:

по 2 СЕАНСИ: год. 4:00 і 7:30 веч.

„3 НАМЕРОЮ ПО АВСТРАЛІЇ”

продукції Ярослава КУЛИНИЧА.

Фільм з українського життя в Австралії.

П'ЯТНИЦЯ, 15-го ЛЮТОГО,

СУБОТА, 16-го ЛЮТОГО і

НЕДІЛЯ, 17-го ЛЮТОГО:

ПО ДВА СЕАНСИ: год. 4:00 і 7:30 веч.

ТАРАС БУЛЬБА

за ГОГОЛЕМ.

Дальше слідує: „НАТАЛКА ПОЛТАВКА” та другі.

Висвітлює: Ярослав КУЛИНИЧ.

Дохід призначений на потреби Культурного Центру.

Простіться все Українське Громадянство і Молодь про

числену участь. Приходьте самі і передайте другим.

Адреса:

12 St. Mark's Place (8th Street) — NEW YORK

Tel.: AL 4-7655

УПРАВА

Придбайте для своїх дітей! Питайте по книгарнях! Найкращий ПІДРУЧНИК

для початкових класів рідношкільного і українського парафіяльного шкільництва — це

МИКОЛИ ЦЕРВАКА

ВІРШОВАНА АБЕТКА

у виданні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ і „СВОБОДИ”.

Ілюстрації — ЕДВАРДА КОЗАКА.

ЛЮКСУСОВИЙ, КРЕЙДОВИЙ, ВІЛИЙ ПАПІР.

Ціна — 1.50 дол.

Замовлення і належність слати на адресу:

СВОБОДА

P. O. Box 346 — Jersey City 3, N. J.

оповідає...

"I AM A PILOT," BILL EXPLAINED.
"I WAS HIRED BY A FANATICAL
YET WEALTHY CLIENT TO INVESTI-
GATE THE KYANITES' SECRET
OF LONGEVITY—"

7-25

"THE MAN'S OBSESSION IN-
SPIRED FRANCES AND SHE
BEGGED TO JOIN US. I
REFUSED HER— BUT I SEE
NOW THAT IT DID NO GOOD."

For the first time since leaving the "Big A" I had
seen the "Chief" looking anything but happy.